

รูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A Model Effectiveness of Management of Administrators local Government
Organizations According to the Good Governance Paradigm
in the Northeast Region

พระทานนุวัตร หัสตร¹, ยุภาพร ยุภาศ², ภักดี โพธิ์สิงห์³
Phrathannuwat Hussadon¹, Yupapon Yupas², Pakdee Phosing³
ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2562

Email : thusdon.nut@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหาร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหาร 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Multiple Regression Analysis : MRA แบบ Stepwise)

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Doctoral of Public Administration Students, Program in Public Administration, Faculty of Political Science and Public Administration, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.

^{2,3} คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{2,3} Faculty of Political Science and Public Administration, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand.

*ได้รับบทความ: 4 สิงหาคม 2563; แก้ไขบทความ: 2 กรกฎาคม 2563; ตอรับการตีพิมพ์: 8 กรกฎาคม 2563

Received: August 4, 2020; Revised: October 20, 2020; Accepted: October 21, 2020

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหาร คือ ตัวพยากรณ์หรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานกับตัวแปรตามหรือตัวถูกพยากรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากตัวพยากรณ์ 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันเพียง 7 ตัว โดยเรียงจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พื้นฐาน (r) จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ กลยุทธ์ของการบริหารงาน การสร้างทีมงาน การประสานเชื่อมโยงกับชุมชน มนุษยสัมพันธ์ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การมีวิสัยทัศน์ และความร่วมมือ ตามลำดับ และตัวพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของการบริหารงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้เท่ากับ 0.855 และตัวพยากรณ์หรือปัจจัยที่พยากรณ์ประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : 1. ประสิทธิภาพการบริหารงาน 2. กระบวนทัศน์ธรรมาภิบาล 3. องค์การปกครองท้องถิ่น

ABSTRACT

The objective of research article were 1) to study the level of the effectiveness of the administration of the executives, 2) to study the factors which influence the effectiveness of the management of the executives, 3) to study the factors which influence the effectiveness of the administration of the local administrative organization according to the governance paradigm in the northeast region. Sample group in this research. Executives and employees in the local government organization 450 persons. The instrument used in the research was a five level rating estimation questionnaire. By means of multiple regression analysis (Stepwise MRA, stepwise step).

The results of the research showed that: 1. The level of effectiveness of management of executives. Overall, in a high level, when considering each aspect, in a high level in all aspects. 2. The results of the study of factors affecting the effectiveness of the management of the executives Is a predictor or a factor that has a basic relationship with the dependent variable or predictor. with statistical significance at the level of .05. Out of the 8 predictions, there are only 7 relationships. Which can be ordered from the basic correlation coefficient (r) in descending order as follows. Strategy of administration team building coordination with communities human relations effective communication vision and cooperation respectively and the

predictors or independent variables can jointly predict the effectiveness of management with statistical significance at the level of .05 equal to 0.855. And forecasters or factors that predict the effectiveness of management with statistical significance at the level of .05.

Keywords : 1. Effectiveness of Administration 2. Good Governance Paradigm 3. Local Governing Bodies

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันแนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลมีบทบาทอย่างมากต่อหน่วยงานทั้งในภาครัฐและเอกชน ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 283 วรรคสาม ได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่ และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเท่ากันเป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด หลักการเรื่องธรรมาภิบาลได้มีการกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารราชการให้บรรลุเป้าหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดการกระจายอำนาจการปกครองไว้ในส่วนที่ 3 กล่าวถึงแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78(3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เองส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงเท่าเทียมกันทั่วประเทศ ทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น มาตรา 78(4) พัฒนาระบบงานภาครัฐโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงานเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ และมาตรา 78(5) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเพื่อให้การจัดทำ

และการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550 : 3)

การพัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงานเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบราชการไทยจึงนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน ตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วย 10 หลัก ได้แก่ หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money) หลักความเสมอภาค (Equity) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) หลักการตรวจสอบได้/มีการรับผิดชอบ (Accountability) หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) และหลักนิติธรรม (Rule of Law) โดยมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งรวมสาระสำคัญของรูปแบบการบริหารที่มุ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ความโปร่งใส ตรวจสอบได้บนพื้นฐานความยุติธรรม คุณธรรมความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อควมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลทางการบริหารราชการ และได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และดำเนินการในภารกิจของภาครัฐมากขึ้น เพื่อให้ภาครัฐมีการบริหารที่โปร่งใส สามารถถูกตรวจสอบจากองค์กรอิสระซึ่งรวมถึงการกระจายอำนาจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างระบบการตรวจสอบเพื่อความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของสาธารณะชนเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน (วรศรา รัตนสมัย, 2543 : 97) ตลอดถึงการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

การศึกษารูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ มีงบประมาณที่ลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาการบริหารงานไม่โปร่งใส ขาดการมีส่วนร่วมและมีการทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นในองค์กร สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความโดดเด่นในการบริหารงานจนประสบความสำเร็จ ได้รับการยอมรับจากสังคมและประชาชน สามารถเป็นองค์กรการศึกษารูปแบบการพัฒนาผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาล ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมได้เป็นอย่างดี

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรณีศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาล ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ สามารถนำไปวางแผน และกำหนดนโยบายการบริหารงานในด้านต่างๆ ภายในองค์กรให้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลรวมถึงก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3 เพื่อสร้างและประเมินรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมาก

3.2 ปัจจัยที่คัดสรรมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมาก

3.3 รูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

4.1 ทำให้ได้ทราบระดับและปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการใช้รูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2 ทำให้ได้รู้รูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.3 นำรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม กระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลไปใช้และพัฒนาการบริหารงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

4.4 เป็นตัวอย่างรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.5 นำข้อมูลผลการวิจัยในครั้งนี้ไปศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพิ่มเติมและพัฒนา รูปแบบ ประสิทธิภาพของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิ บาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในโอกาสต่อไป

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้แบ่งระยะการวิจัย ออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 เป็นขั้นตอนการวิจัยเพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการบริหารงาน ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะที่ 2 ค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis)ทางการวิจัยครั้งนี้ คือ หน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อองค์กรบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งประกอบ ไปด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล โดยมีผู้บริหาร และพนักงานเป็นหน่วยการสุ่ม (Unit of Random Sampling) ประชากร ได้แก่ ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำนวน 450 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) วิเคราะห์ เนื้อหาที่เป็นองค์ประกอบประสิทธิผลและปัจจัยที่มีอิทธิพลและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานและปัจจัยที่มีอิทธิพลของผู้บริหารงานตามกระบวนทัศน์ ธรรมาภิบาลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ มีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ .89 ระยะที่ 3 การสร้างและยืนยันรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดไว้ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบ (Model) ประสิทธิภาพของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนทัศน์ธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยบูรณาการจาก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มาเป็นกรอบในการออกแบบโมเดล(Model) ขั้นตอนที่ 2

ยืนยันรูปแบบ (Model) ประสิทธิภาพของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบบริหารในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้เทคนิคกระบวนการเชิงพินิจ (Rational Corresponding Technique) จากรูปแบบ (Model) ของข้อที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อยืนยันรูปแบบ (Model) จากการตัดสินใจของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความคิดเห็นตรงกัน (Hollander, Md Wolfe, D.A, 1999 : 96,99-133)

6. ผลการวิจัย

จากการวิจัยรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบบริหารในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือในครั้งนี้ พบว่า

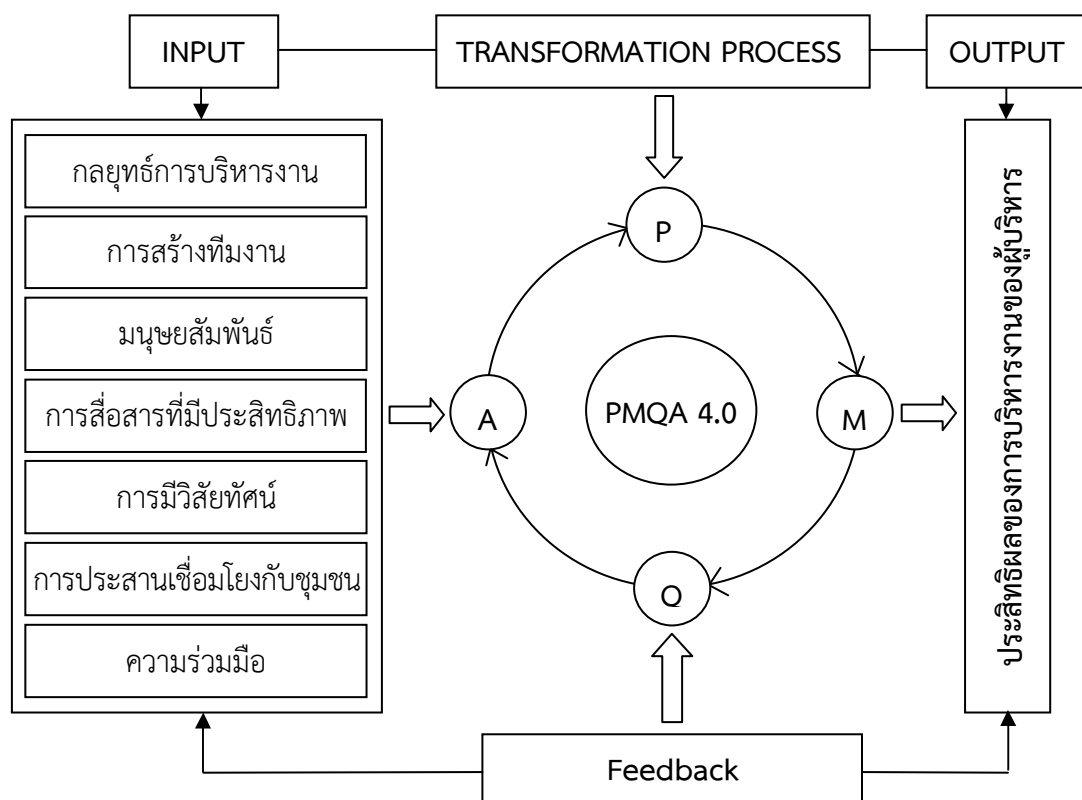
6.1 ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบบริหารในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ หลักประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.55$) หลักประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.98$) หลักการตอบสนอง ($\bar{X} = 4.05$) หลักการรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.06$) หลักความโปร่งใส ($\bar{X} = 3.90$) หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.05$) หลักการกระจายอำนาจ ($\bar{X} = 4.03$) หลักนิติธรรม ($\bar{X} = 3.90$) หลักความเสมอภาค ($\bar{X} = 3.83$) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ ($\bar{X} = 3.81$)

6.2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบบริหารในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6.2.1 ตัวพยากรณ์หรือตัวปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานกับตัวแปรตามหรือตัวถูกพยากรณ์ ต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากตัวพยากรณ์ 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันเพียง 7 ตัว โดยเรียงจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พื้นฐาน (r) ได้ดังนี้ กลยุทธ์การบริหารงาน ($r = 0.534$) การสร้างทีมงาน ($r = 0.453$) การประสานเชื่อมโยงกับชุมชน ($r = 0.442$) มนุษยสัมพันธ์ ($r = 0.431$) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ($r = 0.422$) การมีวิสัยทัศน์ ($r = 0.332$) และความร่วมมือ ($r = 0.390$) ตามลำดับ และตัวพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของการบริหารงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้เท่ากับ 0.855 มีความสัมพันธ์ในระดับมาก

6.2.2 ตัวพยากรณ์หรือปัจจัยที่พยากรณ์ประสิทธิผลทางการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงจากค่าน้ำหนักทางพยากรณ์ (สัมประสิทธิ์ของพยากรณ์ : B (Beta Coefficient) ดังนี้ กลยุทธ์การบริหารงาน ($\beta = 0.431$) การสร้างทีมงาน ($\beta = 0.355$) มนุษยสัมพันธ์ ($\beta = 0.313$) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ($\beta = 0.224$) การมีวิสัยทัศน์ ($\beta = 0.145$) การประสานเชื่อมโยงกับชุมชน ($\beta = 0.121$) และความร่วมมือ ($\beta = 0.108$) ตามลำดับมีค่าน้ำหนักอยู่ในระดับมาก

6.3 ผลการสร้างรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบราชการในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า จากการคัดสรรตัวพยากรณ์หรือปัจจัยพยากรณ์ ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Multiple Regression Analysis : MRA โดยวิธี Stepwise) โดยอาศัยทฤษฎีเชิงระบบ(System Theory) เป็นโครงสร้างในการสร้างรูปแบบ (System Model) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า(Input) เรียงตามลำดับน้ำหนักของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ จากค่ามากไปน้อย คือ 1)กลยุทธ์การบริหารงาน 2)การสร้างทีมงาน 3)มนุษยสัมพันธ์ 4)การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 5)การมีวิสัยทัศน์ 6)การประสานเชื่อมโยงกับชุมชน และ 7)ความร่วมมือ ตามลำดับ ปัจจัยกระบวนการแปรสภาพ(Transformation Process) ได้แก่ การบริหารจัดการภาครัฐ (Public Management Quality Award : PMQA) และ ปัจจัยนำออก(Output)ได้แก่ ประสิทธิภาพของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบราชการในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบราชการในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการพัฒนาระบบราชการในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6.4 ผลการประเมินรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทศวรรษธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ผลการยืนยันรูปแบบ (Model) ประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทศวรรษธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Verify Expert) จำนวน 5 ท่าน โดยวิธีการทดสอบสหสัมพันธ์แบบลำดับที่ สำหรับความสอดคล้องกันในการตัดสินใจพหุคุณพบว่า มีความคิดเห็นตรงกันหรือสอดคล้องกัน (Conform and Consistent)

7. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทศวรรษธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยพบประเด็นที่สำคัญที่น่าจะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

7.1 ระดับประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทศวรรษธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า การบริหารของผู้บริหารโดยมีการวางแผนการดำเนินงานได้ครบถ้วน สามารถในการบริหารการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการให้บริการชุมชนได้อย่างมีคุณภาพได้ตามเป้าหมาย โปร่งใสในการแจ้งข้อมูลแก่ประชาชน ตลอดจนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง และกำหนดภาระหน้าที่ให้ชัดเจนเป็นธรรม เสมอภาค ด้วยการตัดสินใจเรื่องสำคัญโดยใช้ฉันทามติ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ โดยถือปฏิบัติทุกคนเท่าเทียมกันทำให้การบริหารงานมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วีระฤกษ์วณิชกุล (2551 : 2) เบญจวรรณ วันดีศรี (2550 : 24-31) และ สิริวิภา ศรีปลั่ง (2558 : 92) ข้อค้นพบดังกล่าวอาจจะเนื่องมาจากการปกครองส่วนท้องถิ่น จะอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดในรูปแบบ (Model) หนึ่งที่เปิดโอกาสให้ทุกคนในท้องถิ่นรวมทั้งบุคลากรที่ดำเนินงานในส่วนของการราชการในท้องถิ่น รวมทั้งบุคลากรที่ดำเนินงานในส่วนของการราชการในท้องถิ่น เลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการบริหารจากรัฐได้ในระดับหนึ่งตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด และชุมชนจึงมีประชาธิปไตย และตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน จึงเป็นผลให้การปกครองท้องถิ่นมีบทบาทและความสำคัญเกิดขึ้น (สถาบันพระปกเกล้า, 2558 : 340) นอกจากนี้แล้วเป้าหมายของ “ธรรมาภิบาล” ซึ่งเป็นหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) เป็นวิถีทางการใช้อำนาจในการใช้ทรัพยากรเพื่อการบริหารองค์กรโดยมีเป้าหมายที่พัฒนาอย่างยั่งยืน การบริหารอย่างมีความรับผิดชอบ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเกิดประโยชน์สุขของประชาชน (จิรพรรณ จันทร์วิเชียร, 2561 : 2)

7.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทัศนธรรมาภิบาลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากข้อค้นพบปรากฏว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลเรียงตามน้ำหนัก (Factor Loading) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

7.2.1 กลยุทธ์การบริหารงาน (Strategic Management) เป็นการกำหนดกิจกรรมในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้เป็นแนวทางตลอดจนทิศทางการปฏิบัติงานมีการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะทำให้บรรลุผลตามที่ต้องการ ซึ่งประกอบด้วย 1)การวางแผนเชิงกลยุทธ์(Strategic Planning) 2)วางแผนเชิงยุทธวิธี (Tactical Planning) และ 3)การวางแผนเชิงบริหารจัดการ (Operational Planning) จากกลยุทธ์การบริหารงานดังกล่าวเพื่อให้องค์กรประสบผลสำเร็จและประชาชนมีความสุขในชุมชน

7.2.2 การสร้างทีมงาน (Team Work) เป็นการสร้างทีมงานให้มีศักยภาพเพื่อการทำงานระบบทีม (Teamwork) ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วย 1)มีเป้าหมายเดียวกัน มุ่งมั่น ร่วมแรงร่วมใจบรรลุเป้าหมายให้ได้ 2)มีระบบการทำงานที่ชัดเจน ทุกคนรู้หน้าที่ ปฏิบัติภารกิจให้ดีที่สุด 3)สามัคคีให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเกื้อกูล ผลักดันกันและกัน และ 4)ชื่นชมความสำเร็จร่วมกัน ร่วมภาคภูมิใจร่วมกัน

7.2.3 มนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) เป็นความสัมพันธ์ในทางสังคมระหว่างมนุษย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน เกี่ยวข้องกันทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว สามารถทำกิจกรรมใดๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยความร่วมมือร่วมใจ เพื่อที่จะทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่จะเป็นกระบวนการกลุ่ม ที่ทำงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ เต็มความสามารถ โดยมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1)การรู้จักตน 2)การเข้าใจผู้อื่น 3)การมีสภาพแวดล้อมที่ดี และ 4)การยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่น (พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2562 : 12)

7.2.4 การสื่อสาร (Communications) เป็นกระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน และมีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน การสื่อสารที่เหมาะสมจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1)ผู้ส่งสารหรืออุปกรณ์ส่งข้อมูล(Sender) 2)ผู้รับสารหรืออุปกรณ์รับข้อมูล(Receiver) 3)ข่าวสาร(Message) เป็นข้อมูลหรือสารสนเทศที่ต้องการส่งไปยังผู้รับ 4)สื่อกลางในการส่งข้อมูล(Media) เป็นสัญญาณที่ส่งผ่านไปในสื่อกลาง แบ่งได้ 4 อย่าง คือ 1)เสียง(Voice) 2)ข้อมูล(Data) 3)ข้อความ(Text) และ 4)รูปภาพ (Image) 5)โพรโตคอล(Protocol) เป็นกฎระเบียบหรือข้อตกลงที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูล เพื่อให้ผู้รับและผู้ส่งสามารถเข้าใจหรือพูดคุยกันได้ (ณฐวัฒน์ พระงาม, 2555 : 3)

7.2.5 การมีวิสัยทัศน์ (Vision) เป็นการมองภาพอนาคตของผู้นำและสมาชิกในองค์กร และกำหนดจุดหมายปลายทางที่เชื่อมโยงกับภารกิจ ค่านิยม และความเชื่อเข้าด้วยกัน แล้วมุ่งสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ จุดหมายปลายทางดังกล่าวต้องชัดเจน ทำทนายมีพลังและมีความเป็นไปได้

องค์ประกอบของวิสัยทัศน์ ได้แก่ 1)มีมุมมองแห่งอนาคต 2)มีเป้าหมายที่ชัดเจน และ 3)มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (สิทธิชัย เทวธีระรัตน์, 2543 : 43)

7.2.6 การประสานเชื่อมโยงกับชุมชน (Network) เป็นการเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรของชุมชน เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกันหรือทำกิจกรรมร่วมกัน มีองค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้ 1)การรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน(Common Perception) 2)การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common Vision) 3)การมีความสนใจและผลประโยชน์ร่วมกัน(Mutual Interests/Benefits) 4)การมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย(Stakeholders Participation) 5)มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน(Complementary Relationship) 6)การเกื้อหนุนพึ่งพากัน(Interdependent) และ 7)การมีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน(Interaction) (อรศรี งามวิทยาพงศ์, 2551 : 1)

7.2.7 ความร่วมมือ (Inter-Sectorial) เป็นความร่วมมือในการดำเนินงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการออกแบบของรูปแบบ(Model)ประสิทธิผลของการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นภาครัฐกับชุมชน เพื่อพัฒนาชุมชนสู่การเปลี่ยนแปลงในสังคมและความอยู่ดีมีสุขอย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2551 : 2-3) ได้ประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน มี 4 ประการ ดังนี้ 1)การมีส่วนร่วมหรือร่วมมือเป็นสิทธิและเป็นเอกสิทธิ์ของบุคคลที่ต้องให้ความเคารพและให้เกียรติ บุคคลต้องไม่ถูกบังคับและครอบงำ 2)การมีส่วนร่วมคือการทำงานเป็นกลุ่มของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกในรูปของพฤติกรรมร่วมและผลประโยชน์ร่วม บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าโครงการเป็นของพวกเขา เพื่อพวกเขา 3)การมีส่วนร่วม คือ ส่วนสำคัญของกระบวนการการบริหารพัฒนาชุมชนและ4) การมีส่วนร่วมเป็นการชี้นำการพัฒนาชุมชน ยิ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับพื้นฐานมากขึ้นเท่าไร ก็แสดงว่าผลประโยชน์จะตกเป็นของชุมชน โดยเฉพาะประชาชนมากขึ้นเท่านั้น

7.3 การประเมินหรือยืนยันรูปแบบ (Model) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยใช้เทคนิคกระบวนการเชิงพินิจ (Rational Corresponding Technique) พบว่า การตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิมีความสอดคล้องกันหรือมีความคิดเห็นตรงกัน ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ 1)ความเป็นไปได้ 2)ความถูกต้อง 3)การนำไปใช้ประโยชน์ 4)การถ่ายทอดส่งต่อ 5)ความน่าเชื่อถือ 6)ความเป็นวัตถุวิสัย(ตรงตามวัตถุประสงค์) และ 7)ความสมเหตุสมผล (Stufflebeam&Shinkfield, 2007 : 33)

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผู้บริหารควรรณรงค์ให้บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างความรักความจริงในการทำงานด้วยความเต็มใจไม่เสแสร้ง

8.1.2 ในด้านการบริหารงานควรให้ความเสมอภาคแก่บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

8.1.3 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรใช้แนววิธีการพิจารณาความดีความชอบเพื่อเลื่อนขั้นประจำปีของบุคลากร โดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรสร้างผลงาน และพัฒนาการปฏิบัติงานที่มุ่งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความมีเหตุผลโปร่งใส

8.1.4 ผู้บริหารควรปลูกจิตใต้สำนึกที่ดีในด้านการส่งเสริมให้ข้าราชการเจ้าหน้าที่ทุกคนมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในทุกสถานการณ์โดยเน้นการให้ การเสียสละพูดจาไพเราะ อ่อนหวาน การปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และปฏิบัติตนอย่างสม่ำเสมอ

8.1.5 ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนบุคลากรภายในองค์กร ในการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างพลังทางสมอง ความรู้ความสามารถ ความมีระเบียบวินัยและความถึงพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ดีต่อสังคมต่อไป

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 จากผลการวิจัยที่ได้รูปแบบ (Model) ประสิทธิภาพของการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกระบวนการทศวรรษปฏิรูปในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ผลักดันให้เกิดประสิทธิภาพของการบริหารงาน ได้แก่ กลยุทธ์การบริหารงาน การสร้างทีมงาน มนุษยสัมพันธ์ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การมีวิสัยทัศน์ การประสานเชื่อมโยงกับชุมชน และความร่วมมือ จากปัจจัยดังกล่าว ผู้บริหารขององค์กรจึงต้องมีการกระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process) เป็นตัวควบคุมและกลั่นกรองให้เกิดประสิทธิภาพ (Effectiveness)

8.2.2 กระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process) ใช้กระบวนการการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Management Quality Award : PMQA) ซึ่งผู้บริหารและพนักงานหรือเจ้าหน้าที่จะต้องรับรู้และเข้าใจในกระบวนการนี้

8.2.3 ผู้บริหารทุกคนจะต้องรับรู้การประเมินโครงการที่จะพัฒนากิจกรรมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจะได้นำไปประเมินผลเพื่อปรับปรุงโครงการในระหว่างดำเนินการ

8.2.4 ควรรณรงค์ให้ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานภายในองค์กรอย่างจริงจัง สร้างจิตสำนึกให้บุคลากรทุกคนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรศึกษาวิจัยเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.3.2 ควรศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบ (Model) หรือโมเดลโครงสร้างเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.3.3 ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาเชิงลึกโดยอาศัยรูปแบบ(Model) ที่ได้พัฒนาขึ้น เพื่อยืนยันข้อค้นพบ

9. เอกสารอ้างอิง

- จิรพรรณ จันทน์วิเชียร. (2561). เอกสารนำเสนอการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน. สกลนคร : กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐวัฒน์ พระงาม. (2555). การติดต่อสื่อสารแบบปฏิสัมพันธ์ในองค์การ. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- เบญจวรรณ วันดีศรี. (2550). การศึกษาความเป็นธรรมาภิบาลของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2561). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร รัตนสมัย. (2543). การรับข่าวสารเพื่อสร้างความตระหนักสำนึกของประชาชนเกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐขององค์การบริหารส่วนตำบล(อบต.) จังหวัดสงขลา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีระ ฤกษ์วานิชย์กุล. (2551). ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาค: ศึกษากรณีที่ทำกรปกครองอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2558). การบริหารงานภาครัฐกับการสร้างธรรมาภิบาล. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2551). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สิริวิภา ศรีปลั่ง. (2558). การศึกษาตัวชี้วัดธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติงานของสำนักงานการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สิทธิชัย เทวธีระรัตน์. (2543). การเปิดรับสารและทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงานต่อการโฆษณาเพื่อสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณา. คณะนิเทศศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันพระปกเกล้า. (2552). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550**. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

อรรถี งามวิทยาพงศ์. (2551). **กรอบความคิดเพื่อการศึกษาร่วมกันอย่างบูรณาการ**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Hollander, M., & Wolfe, D. A. (1999). **Nonparametric statistical methods**. 2nd ed. New York : Wiley.

Stufflebeam, Daniel L.; and Shinkfield, Anthony J. (2007). **Evaluation Theory, Models, & Application**. San Francisco : John Wilwy.

10. คำขอบคุณ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะความอนุเคราะห์จากทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้คำแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ขอพระขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ อาจารย์ที่ปรึกษา และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมย์ไธสง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลิษฐ คนเชื้อ ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ไข อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับรองรูปแบบ(Model)งานทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ ขอขอบคุณผู้บริหารและบุคลากร องค์กรปกครองท้องถิ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านการให้ข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ คุณประโยชน์อันพึงมีแก่การศึกษาค้นคว้าเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีในส่วนของการศึกษานี้แก่ บุพการีชน ผู้มีพระคุณทั้งหลาย มีครู-อาจารย์ ผู้อบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัยทั้งในอดีตถึงปัจจุบัน